

TAĞUTUN OKULUNA ÇOCUK GÖNDERMEK

Bismillah..

Hamd, alemlerin Rabbi olan Allah'a mahsustur. O'na hamd eder, O'ndan yardım ve mağfiret dileriz. Nefislerimizin şerrinden ve amellerimizin kötülüğünden O'na sığınırız. O'nun hidayete erdirdiğini hiç kimse saptıramaz, saptırdığını ise hiç kimse hidayete erdiremez.

Şehadet ederim ki, Allah'tan başka ibadete layık hiçbir ilah yoktur. Ve yine şehadet ederim ki, Muhammed (sallallahu aleyhi ve sellem) O'nun kulu ve rasulüdür.

Şüphesiz ki gelecek bugünün küçükleri üzerine kurulacaktır. Bugün yetişen nesiller yarının dünyasında büyük söz sahibi olacaklardır. Bu yüzden bugünün küçüklerinin eğitim ve terbiyesi kesinlikle gereksiz, boş işlerden değildir. Bilakis bu görev Allah Subhanehu ve Teala'nın üzerimize vacip kıldığı kesin bir yükümlülüktür. Aydınlık bir geleceğe sahip olmanın en temel esası çocuklarımızı nebevi bir metodla eğitip yetiştirebilmektir. Ancak ne gariptir ki bugün müslüman (!) olduğunu iddia eden insanlar bu görevi tamamen ihmal etmişler, çocuklarını kendi kültürlerinden, kendi dinlerinden fersah fersah uzak bir eğitim metodu üzere bina edilmiş okullara teslim etmişlerdir. Allah'ın indirdiği esasları en iyi şekilde idrak ederek, bunu hayatlarının temel mihveri edinen gençlerin yetiştirilmesi için mutlak surette tağutların eğitim kurumlarını bütünüyle terk etmek gerekmektedir.

Rabbimiz kullarını çocukları ve malları konusunda sınayacağını, eğer Allah'ın rızasını gözeterek mallarımızı ve çocuklarımızı Allah'ın razı olacağı yola yöneltirsek bizlere büyük mükafat vereceğini, aksi halde en büyük kayıp ve en büyük pişmanlık sebebi olacağını bizlere bildiriyor. Allah Subhanehu ve Teala şöyle buyurmuştur:

“Bilin ki, mallarınız ve çocuklarınız ancak bir fitnedir (imtihan konusudur). Allah yanında ise büyük bir mükafat vardır.” (Enfâl, 8/28)

Allah’a isyanın öğretildiği, İslam dini yerine bâtıl dinlerin genç beyinlere aşılandığı tağuti rejimlerin sözde eğitim kurumlarına çocukları teslim etmek şu ayete apaçık muhalefet etmektir. Allah Subhanehu ve Teala şöyle buyurmuştur:

“Ey iman edenler! Kendinizi ve ailenizi bir ateşten koruyun ki onun yakıtı insanlar ve taşlardır.” (Tahrîm, 66/6)

İbn Kesir (rahimehullah) şöyle demiştir: “Süfyan Sevri rivayet etmiştir ; Hz. Ali (radıyallahu anh) Allah Teala’nın ‘ kendinizi ve ailenizi bir ateşten koruyun ‘ kavlinde : Onları terbiye edin ve öğretin demiştir.” [1]

Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) birçok hadisinde çocuklarımızla ilgili bize tavsiyelerde bulunmuş, babaların çocukları üzerindeki sorumluluğunun Allah katındaki önemini anlatmıştır. Nitekim İbn Ömer’den rivayet edilen bir hadisi şerifte Rasulullah (sallallahu aleyhi ve selem) şöyle buyurmuştur:

“Hepiniz çobansınız ve hepiniz sürünüzden mesulsünüz. İmam çobandır ve sürüsünden mesuldür. Erkek ailesinin çobanıdır ve sürüsünden mesuldür. Kadın, kocasının evinde çobandır, o da sürüsünden mesuldür. Hizmetçi, efendisinin malından sorumludur ve sürüsünden mesuldür.” [2]

Ma’kil bin Yesar (radıyallahu anh)’ın rivayet ettiği bir hadiste Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmuştur:

“Allah herhangi bir kulunun idaresi altına bir halk verir, o da bu halkı nasihatle kuşatmaz ise cennetin kokusunu dahi alamaz.” [3]

Kim çocuğunu ihmal eder, ona faydalı olmaz, onu terk ederse ona en büyük kötülüğü yapmış olur. Çocukların büyük çoğunluğunun ifsada uğramaları, ailelerinin ihmalleri yüzündendir. Onlara gereken özeni göstermemeleri, dinin farzlarını ve sünnetlerini öğretmemeleri çocukların ifsada uğramalarının, daha küçük yaşlarda telef olmalarının en büyük sebebidir.

Çocuklarımızın tağuti sistemlerin sözde eğitim kurumlarından, öğretmenlerinden, kötü arkadaşlarından, karma eğitim fitnelerinden etkilenmemeleri mümkün değildir. Bu öyle bir etkidir ki çocukların onlar gibi olmalarına sebep olmaktadır. Bu etkileşimin neticesinde çocuklarımız müşriklerin yaşamlarında, isteklerinde ve amaçlarında onların metodlarını, yaşam tarzlarını benimsemektedirler. Yine bu sözde eğitim kurumlarında çocukların nefislerine demokrasi, laiklik, kavmiyetçilik gibi beşeri kaynaklı cahiliyenin pislik tohumlarını ekilmektedir.

Asırlardır bütün beşeri sistemler egemenliklerini devam ettirebilmek için genç nesillerin üzerinde durmaktadırlar. Hedefleri fesad medreselerinde tağutu ve değerlerini seven, koruyan nesiller yetiştirmektir. İçinde yaşadığımız coğrafyada ki işleyişte incelendiği zaman görülecektir ki bu sözde eğitim süreci hep küfre götüren sözler ve küfre götüren amellerle doludur.

Günümüz tağutları kendi kutsal kitapları olan anayasalarında bu fesad medreselerinin amacını şu şekilde beyan etmişlerdir:

Milli Eğitimin Temel Amacı

Madde 2. Türk milli eğitiminin genel amacı, türk milletinin bütün fertlerini ; Atatürk inkılap ve ilkelerine ve anayasada ifadesini bulan Atatürk milliyetçiliğine bağlı,türk milletinin milli, ahlaki, manevi ve kültürel değerlerini benimseyen, koruyan ve geliştiren, insan haklarına ve anayasanın başlangıcındaki temel ilkelere

dayanan demokratik, laik ve sosyal bir hukuk devleti olan Türkiye Cumhuriyeti'ne karşı görev ve sorumluluklarını bilen ve bunları davranış haline getirmiş yurttaşlar olarak yetiştirmek.

Madde 10. Eğitim sistemimizin her derece ve türü ile ilgili ders programlarının hazırlanıp uygulanmasında ve her türlü eğitim faaliyetlerinde Atatürk inkılap ve ilkeleri ve anayasada ifadesini bulmuş olan Atatürk milliyetçiliği temel olarak alınır. Milli ahlak ve milli kültürün bozulup yozlaşmadan kendimize has şekli ile evrensel kültür içinde korunup geliştirilmesine ve öğretilmesine önem verilir.

Madde 12. Türk milli eğitiminde laiklik esastır.

Madde 15. Okullarda kız ve erkek karma eğitim yapılması esastır.

Madde 43. İlkokulun Eğitim ve Öğretim İlkeleri ; Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi Öğretiminin Genel Amacı, İlköğretim ve Ortaöğretimde öğrenciye, Türk milli eğitim politikası doğrultusunda, Genel Amaçlarına, İlkelerine ve Atatürk'ün Laiklik ilkesine uygun Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi Dersi ile, ilgili yeterli temel bilgi kazandırmak. Böylece Atatürkçülüğün, insan sevgisinin pekiştirilmesini sağlamak, faziletli insan yetiştirmektir.

Kendi yasalarında açıkça beyan edildiği üzere bu tağuti eğitim kurumlarının amacı ortadadır. Amaç, sistemle barışık, uyuşturulmuş sözde müslüman (!) nesiller yetiştirmektir. Çünkü onlar kendileri gibi sizin de kafir olmanızı isterler. Allah Subhanehu ve Teala şöyle buyurmuştur:

“Onlar kendileri gibi sizin de kafir olmanızı arzu ederler.” (Nisâ, 4/89)

Buralarda öyle fiiller ve sözler vardır ki Muhammed (sallallahu aleyhi ve sellem)'in yıkmaya geldiği, Ebu Cehil'in dininin yeniden ihyası mahiyetindedir. Çocuk veya genç buralarda ki küfürlerin birinden kaçıp sakınsa bile bir diğerinden kaçması mümkün değildir. Okullarda işlenen bazı küfür fiilleri şöyle sıralayabiliriz:

– Kemalizm'in çocuklara dayatılması

– İslam düşmanlarının ve beşeri ideolojilerin övülmesi, müslümanların ise düşman olarak öğretilmesi,

– Laiklik, demokrasi gibi bâtıl dinlerin dayatılması,

– İslami düzen olan hilafetin kötü ve barbar olarak gösterilmesi,

– Mustafa Kemal'in devrimlerine karşı çıkan alimlerin isyankar, hain olarak tanıtılması,

– İslam dışı olan Cumhuriyet bayramı, Ulusal egemenlik çocuk bayramı, Atatürk'ü anma, gençlik ve spor bayramı gibi küfür bayramlarının kutlanması,

– 10 Kasım gibi törenlerde Mustafa Kemal'i sevdiklerini ve onun izinden gittiklerini ispatlamak amacıyla öğrencilere saygı duruşu yaptırmaları,

– Her hafta başı ve sonunda küfür üzerine kurulmuş olan bu devletin varlığını ve sevgisini pekiştirmek için istiklal marşının okutulması ve bu devleti sembol eden bayrağı göklere çekip ona saygı duymayı sağlamaları,

– Kız erkek karışık yapılan eğitim, İslam'ın emrettiği şekilde örtünmeme, müzik dersi gibi haram olan bazı durumlarda bu okullarda görülmektedir.

İşte burada saydığımız ve daha sayamadığımız müslümanı dinden çıkaracak birçok söz ve fiiller tağutun fesad medreselerinde çocuklara mecburi olarak dayatılmakta yapmayanlara ise disiplin cezaları uygulanmaktadır. Ayrıca bu okullarda birçok ailenin çocuğu dinini kaybettiği gibi yine çocukların ahlaksızlık, fuhuş, uyuşturucu, alkol ve sigara bağımlısı olmasına da sebeb olmaktadır. Çocuklar okul dışındaki merasim, bayramlar, törenler gibi bazı fiillerden sakınsa dahi ders esnasındaki küfürlerden sakınması mümkün değildir. Her bir kafir öğretmenin ve dersin envai çeşit küfrü mevcuttur. Eğitimde kullanılan ders kitaplarının tümü, amaçlarını gerçekleştirmek için düzenlenmiş bir araçtır. Bu sebeble de İslam'ın küfür ve şirk olarak baktığı bilgilerle doludur.

Şunu belirtmek gerekir ki, çocukları okula göndermek bizatihi şirk ve küfür değildir. Yani çocuklar okulun binasının içine girmesi sebebiyle küfre veya şirke girmemektedirler. Bilakis orada işlenen eylemlere göre durumları değerlendirilmektedir. Bu okullarda işlenen şirk ve küfürlere göre hüküm verilir. Eğer bir çocuk küfür ve şirk işlerse çocuk müşrik veya kafir olamayacağı için hüküm onun velisine verilir. İslam'da çocuğun işlemiş olduklarından sorumlu tutulabilmesi için buluğ çağı dediğimiz doğru ile yanlışı, iyi ve kötüyü ayırt edebilme seviyesine gelmiş olması gerekir. Bu sınırı da bazı alimler on iki bazıları ise on beş yaş olarak tanımlamışlardır.

Allah'ın dininin küçümsendiği, alaya alındığı fesad medreselerinde bulunmak küfürdür. Küfre rızanın her halükarda küfür olduğu ve rızanın amelle sabit olacağı, sözlü bir beyana ihtiyaç olmayacağı görüşü Kur-an ve Sünnet'te açıkça görülmektedir.

Allah Subhanehu ve Teala şöyle buyurmuştur:

“Allah size indirdiği kitapta onun ayetlerinin inkar edildiğini ya da alaya alındığını işittiğinizde başka bir konuya geçmedikleri sürece onlarla bir arada oturmamanızı, yoksa sizin de onlar gibi olacağınızı bildirdi. Hiç kuşkusuz Allah münafıklar ile kafirleri cehennemde bir araya getirecektir.“ (Nisâ, 4/140)

İmam Kurtubi (rahimehullah) şöyle demiştir: “Allah Teala’nın ‘onlar bir başka söze dalıp geçinceye kadar, onlarla oturmayın’ yani küfür ve inkardan başka bir söz söyleyinceye kadar onlarla birlikte oturmayın demektir. ‘Yoksa siz de kesinlikle onlar gibi (kafir) olursunuz’ İşte bu buyruğu ise münkeri açığa vurdukları takdirde masiyet işleyenlerden uzak durmanın farz olduğuna delalet eder. Çünkü onlardan uzak durmayan bir kimse, onların fiillerine razı olmuş olur. Küfre rıza ise küfürdür. Nitekim Allah Teala : ‘Kesinlikle onlar gibi olursunuz’ diye buyurmaktadır. Buna göre masiyetin işlendiği bir mecliste oturup da onlara karşı tepki göstermeyen herkes, günahta onlarla beraber eşit olur. Masiyet sözünü söyleyip bunun gereğince de amel ettiklerinde onlara tepki göstermesi icab eder. Eğer onlara tepki gösterme gücünü bulamıyorsa, bu ayet-i kerimenin tehdit ettiği kim¬selerden olmamak için yanlarından kalkıp gitmesi gerekir.” [4]

İmam Ebu Hayyan (rahimehullah) şöyle demiştir: “Allah Teala ayette: ‘Kesinlikle onlar gibi olursunuz’ diye hükmetti. Çünkü onlar, reddetmeye güçleri yettiği halde, Allah’ın ayetlerini inkar ve onlarla alay eden kişilerle birlikte oturuyorlardı. Onlar, küfür hususunda, Allah’ın ayetlerini inkar ve onlarla alay edenler gibidirler. Zira onlar, -bu halleriyle- küfürden razı olmaktalar. Küfre rıza ise küfürdür.” [5]

Şeyh Süleyman bin Abdullah (rahimehullah) ise şöyle demiştir: "Ayet, ikrah altında olmadığı halde, Allah Teala'nın ayetleri ile alay eden ve bu ayetleri inkar eden kişiler ile birlikte onların bu sözlerine karşı çıkmadan oturan ve başka bir konuşmaya geçinceye kadar onlarla ilgisini kesmeyen kişinin, bizzat küfür olan bir işi işlemese de kafir olacağını belirtmektedir." [6]

Anlaşılacağı üzere Allah'ın ayetlerinin inkar edildiği, İslam'ın simgeleriyle alay edilen, dininden dolayı müslümanlara hakaret edilen ve yukarıda dile getirdiğimiz küfür olan fiillerin işlendiği yerler küfür meclisleridir. Böyle bir mecliste kafirlere karşı güç nispetinde muhalefet etmeden durmak, caiz değildir. Zira küfre rıza küfürdür. Buna göre çocukları küfür okullarına teslim etme ameli, çocuğun küfrüne rıza göstermek olup velinin ameli de bu rızanın bir göstergesi durumundadır. Dolayısıyla küfre rıza küfürdür kaidesi gereği çocuğun velisi küfre girmiş İslam milletinden çıkmıştır.

Son olarak şunları diyebiliriz ki artık bizlerin İslami hareket yöntemi gereğince eğitim ve yetiştirme döneminde içinde yaşadığımız, kendisine yaslandığımız, cahiliyenin bütün etkilerinden soyutlanmamız ve arınmamız zorunludur. O ilk dönem insanlarının beslendiği kaynağa, hiçbir şeyin karışmadığı, hiçbir şüphenin bulunmadığı kaynağa dönmek zorundayız. Daha sonra yaşam felsefemizi, değerlerimizi, ahlakımızı, yönetime, politika ve ekonomiye ait yöntemleri özetle hayatın bütün dinamiklerini oradan almamız gerekmektedir. Eğer metodumuz Allah Rasulü'nün metodu olursa müslümanların evinde bu toplumları değiştirecek, ümmete fayda sağlayacak nesiller yetişecektir.

Ve alemlerin Rabbi olan Allah'a hamd olsun.

DİPNOTLAR

[1] (Tefsîr'ul Kur-ân'il Azîm: 9/489)

[2] (Buhari, Cum'a: 11 ; Müslim, İmaret: 20 ; Ebu Davud, İmaret: 20)

[3] (Buhari, Kitabu'l Ahkam)

[4] (El Câmiu li Ahkâmi'l Kur-ân: 5/525)

[5] (Ebû Hayyân, Bahru'l-Muhît: 4/103)

[6] (ed-Dureru's-Seniyye fi'l-Ecvibeti'n-Necdiyye: 8/163)